

PROTOKOL,**ktorým sa mení a dopĺňa Viedenský dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou z roku 1963**

ZMLUVNÉ ŠTÁTNY TOHTO PROTOKOLU,

VZHLADOM NA TO, že je žiaduce zmeniť a doplniť Viedenský dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou z 21. mája 1963, rozšíriť jeho pôsobnosť, zvýšiť sumu, do akej je prevádzkovateľ jadrového zariadenia zodpovedný, a zvýšiť prostriedky na zabezpečenie primeraného a spravodlivého odškodnenia,

SA DOHODLI TAKTO:

Článok 1

Dohovorom, ktorého ustanovenia sa menia a dopĺňajú týmto protokolom, je Viedenský dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou z 21. mája 1963, ďalej len „Viedenský dohovor z roku 1963“.

Článok 2

Článok I Viedenského dohovoru z roku 1963 sa mení a dopĺňa takto:

1. Odsek 1 písm. j) sa mení a dopĺňa takto:

- a) slovo „a“ na konci bodu ii) sa vypúšťa a vkladá sa na koniec bodu iii);
- b) dopĺňa sa nový bod iv), ktorý znie:

„iv) také ďalšie zariadenia, v ktorých sa nachádza jadrové palivo alebo rádioaktívne produkty alebo odpad, podľa toho, ako to priebežne stanoví Rada guvernérov Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu;“.

2. Odsek 1 písm. k) sa nahrádza takto:

„k) „jadrová škoda“ znamená:

- i) stratu na živote alebo inú škodu na zdraví;
- ii) stratu či škodu na majetku

a každú z nasledovných škôd v rozsahu určenom právnymi predpismi, ktorými sa riadi príslušný súd;

- iii) ekonomickú ujmu vyplývajúcu zo straty alebo škody uvedenej v bode i) alebo ii), pokiaľ nie je zahrnutá do týchto bodov, ak ju utrpela osoba oprávnená požadovať náhradu tejto straty alebo škody;
- iv) náklady na opatrenia na obnovu poškodeného životného prostredia, pokiaľ poškodenie nie je bezvýznamné, ak sa také opatrenia skutočne prijímajú alebo sa budú prijímať a pokiaľ už nie sú zahrnuté v bode ii);
- v) stratu príjmu z ekonomického záujmu na akomkoľvek využívaní životného prostredia, spôsobenú významným poškodením tohto životného prostredia, ak už nie je zahrnutá v bode ii);
- vi) náklady na preventívne opatrenia ako aj ďalšiu stratu alebo škodu spôsobenú týmito opatreniami;
- vii) akúkoľvek inú ekonomickú ujmu okrem akejkoľvek ujmy spôsobenej poškodením životného prostredia, ak to ustanovujú všeobecné právne predpisy o občianskoprávnej zodpovednosti, ktorými sa riadi príslušný súd,

v prípade bodov i) až v) a vii) v takom rozsahu, v akom táto strata alebo škoda vznikne alebo je dôsledkom z ionizujúceho žiarenia uvoľneného akýmkoľvek zdrojom žiarenia v jadrovom zariadení alebo uvoľneného z jadrového paliva alebo z rádioaktívnych produktov či odpadu v jadrovom zariadení alebo z jadrového materiálu vychádzajúceho alebo pochádzajúceho z jadrového zariadenia, alebo zasielaného do neho, či už vyplývajú z rádioaktívnych vlastností tejto látky alebo z kombinácie rádioaktívnych vlastností s toxickými, výbušnými alebo s inými nebezpečnými vlastnosťami tejto látky.“

3. Odsek 1 písm. l) sa nahrádza takto:

„l) „jadrová udalosť“ znamená akúkoľvek udalosť alebo sled udalostí toho istého pôvodu, ktorá spôsobuje jadrovú škodu alebo ktorá, pokiaľ ide o preventívne opatrenia, vyvoláva závažnú a bezprostrednú hrozbu vzniku takejto škody;“.

4. V odseku 1 sa za písmeno l) vkladajú tieto štyri nové písmená m) až p), ktoré znejú:

„m) „opatrenia na obnovu“ znamenajú všetky primerané opatrenia, ktoré schválili príslušné orgány štátu, v ktorom sa dané opatrenia prijali a ktoré sú zamerané na uvedenie poškodených alebo zničených zložiek životného prostredia do pôvodného stavu alebo na ich obnovu, alebo ak je to odôvodnené, na zavedenie ekvivalentu týchto zložiek do životného prostredia. To, kto je oprávnený prijímať takéto opatrenia, ustanovia právne predpisy štátu, v ktorom došlo k škode;

n) „preventívne opatrenia“ znamenajú všetky primerané opatrenia, ktoré prijala ktorákoľvek osoba po vzniku jadrovej udalosti s cieľom predísť jadrovej škode podľa písmena k) bodov i) až v) alebo bodu vii) alebo ju minimalizovať a ktoré podliehajú schváleniu príslušnými orgánmi ustanovenému právnymi predpismi štátu, v ktorom sa dané opatrenia prijali;

o) „primerané opatrenia“ znamenajú opatrenia, ktoré sú v zmysle právnych predpisov, ktorými sa riadi príslušný súd, vhodné a vyvážené so zreteľom na všetky okolnosti, ako sú napríklad:

i) povaha a rozsah vzniknutej škody alebo v prípade preventívnych opatrení povaha a rozsah takejto škody;

ii) to, do akej miery je pravdepodobné, že v čase, keď sa prijímajú tieto opatrenia, budú aj účinné, a

iii) príslušné vedecko-technické odborné znalosti;

p) „zvláštne právo čerpania“, ďalej len SDR, znamená zúčtovaciu jednotku, ktorú zaviedol Medzinárodný menový fond a používa ju na svoje operácie a transakcie.“

5. Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Ak sú na to dôvody s ohľadom na nízke riziko, môže štát zariadenia vyňať jadrové zariadenie alebo malé množstvá jadrového materiálu z pôsobnosti tohto dohovoru za predpokladu, že:

a) pokiaľ ide o jadrové zariadenia, podmienky takéhoto vyňatia stanovila Rada guvernérov Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu a pri vyňatí zo strany štátu zariadenia sú tieto podmienky splnené, a

b) pokiaľ ide o malé množstvá jadrového materiálu, maximálne limity pre vyňatie takýchto množstiev stanovila Rada guvernérov Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu a množstvá vyňaté štátom zariadenia nepresahujú takto stanovené limity.

Podmienky vyňatia jadrových zariadení a maximálne limity pre vyňatie malých množstiev jadrového materiálu podliehajú periodickej revízii Radou guvernérov.“

Článok 3

Za článok I Viedenského dohovoru z roku 1963 sa dopĺňajú dva nové články I A a I B:

„Článok I A

1. Tento dohovor sa uplatňuje na jadrovú škodu bez ohľadu na to, kde vznikla.

2. Právnymi predpismi štátu zariadenia možno z uplatňovania tohto dohovoru vyňať škodu, ktorá vznikla:

a) na území štátu, ktorý nie je zmluvnou stranou, alebo

b) v pobrežných zónach zriadených štátom, ktorý nie je zmluvnou stranou, v súlade s medzinárodným morským právom.

3. Vyňatie podľa odseku 2 tohto článku sa môže uplatňovať len vo vzťahu k štátu, ktorý nie je zmluvnou stranou a v čase udalosti:

a) má jadrové zariadenie na svojom území alebo v pobrežných zónach, ktoré zriadil v súlade s medzinárodným morským právom, a

b) neposkytuje ekvivalentný recipročný prospech.

4. Akékoľvek vyňatie podľa odseku 2 tohto článku nemá vplyv na práva uvedené v článku IX ods. 2 písm. a) a akékoľvek vyňatie podľa odseku 2 písm. b) tohto článku sa nerozšíri na škodu vzniknutú na palube alebo spôsobenú loďami alebo lietadlami.

Článok I B

Tento dohovor sa neuplatňuje na jadrové zariadenia, ktoré sa využívajú na iné ako mierové účely.“

Článok 4

Článok II Viedenského dohovoru z roku 1963 sa mení a dopĺňa takto:

1. V odseku 3 sa na konci písmena a) dopĺňa táto veta:

„Štát zariadenia môže obmedziť sumu prípadných verejných finančných prostriedkov, ktoré sú k dispozícii na každú udalosť, na rozdiel medzi sumami ustanovenými v tomto článku a sumou ustanovenou podľa článku V ods. 1.“

2. Na konci odseku 4 sa dopĺňa tento text:

„Štát zariadenia môže sumu verejných finančných prostriedkov, ktoré sú k dispozícii, obmedziť podľa odseku 3 písm. a) tohto článku.“

3. Odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Žiadna osoba nie je zodpovedná za akúkoľvek stratu alebo za škodu, ktorá nie je jadrovou škodou podľa článku I ods. 1 písm. k), ale ktorá by sa mohla za takú považovať podľa ustanovení uvedeného písmena.“

Článok 5

Za prvú vetu článku III Viedenského dohovoru z roku 1963 sa vkladá tento text:

„Štát zariadenia však môže túto povinnosť vylúčiť v súvislosti s prepravou, ktorá sa celá uskutoční na jeho území.“

Článok 6

Článok IV Viedenského dohovoru z roku 1963 sa mení a dopĺňa takto:

1. Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Prevádzkovateľ nenesie zodpovednosť v zmysle tohto dohovoru, ak preukáže, že jadrová škoda je priamym následkom ozbrojeného konfliktu, vojenských akcií, občianskej vojny alebo povstania.“

2. Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Prevádzkovateľ nezodpovedá za jadrovú škodu podľa tohto dohovoru:

a) spôsobenú na samotnom jadrovom zariadení alebo na akomkoľvek inom jadrovom zariadení, vrátane jadrového zariadenia vo výstavbe, a to na mieste, kde sa toto zariadenie nachádza, a

b) spôsobenú na akomkoľvek majetku nachádzajúcom sa na rovnakom mieste, ktorý sa používa alebo sa má použiť v súvislosti s týmto zariadením.“

3. Odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Náhrada za škodu spôsobenú na dopravných prostriedkoch, v ktorých sa v čase jadrovej udalosti nachádzal dotknutý jadrový materiál, nesmie spôsobiť zníženie zodpovednosti prevádzkovateľa s ohľadom na inú škodu na sumu nižšiu ako je buď 150 miliónov SDR, alebo akákoľvek vyššia suma ustanovená v právnych predpisoch zmluvnej strany, alebo ako je suma ustanovená podľa článku V ods. 1 písm. c).“

4. Odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. Žiadna časť tohto dohovoru neovplyvňuje zodpovednosť ktoréhokoľvek jednotlivca za jadrovú škodu, za ktorú prevádzkovateľ v zmysle odseku 3 alebo 5 tohto článku nezodpovedá podľa tohto dohovoru a ktorú takýto jednotlivec spôsobil svojím konaním alebo opomenutím konať s úmyslom spôsobiť škodu.“

Článok 7

1. Text článku V Viedenského dohovoru z roku 1963 sa nahrádza takto:

„1. Štát zariadenia môže obmedziť zodpovednosť prevádzkovateľa za každú jednu jadrovú udalosť, a to na:

- a) sumu, ktorá nie je nižšia ako 300 miliónov SDR, alebo
- b) sumu, ktorá nie je nižšia ako 150 miliónov SDR, pod podmienkou, že na úhradu sumy, ktorá uvedenú sumu presahuje, a to až do výšky najmenej 300 miliónov SDR, poskytnú takýto štát verejné finančné prostriedky na náhradu za jadrovú škodu, alebo
- c) na prechodnú sumu, ktorá nie je nižšia ako 100 miliónov SDR, a to počas obdobia maximálne 15 rokov odo dňa nadobudnutia platnosti tohto protokolu a v súvislosti s jadrovou udalosťou, ku ktorej dôjde v tomto období. Sumu možno stanoviť aj na menej ako 100 miliónov SDR pod podmienkou, že takýto štát uvoľní verejné finančné prostriedky na náhradu za jadrovú škodu do výšky rozdielu medzi takouto nižšou sumou a sumou 100 miliónov SDR.

2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1 tohto článku, môže štát zariadenia, vzhľadom na povahu jadrového zariadenia alebo dotknutých jadrových látkach a na pravdepodobné dôsledky jadrovej udalosti z nich vzniknutej, stanoviť nižšiu sumu zodpovednosti prevádzkovateľa pod podmienkou, že takto stanovená suma nesmie byť v žiadnom prípade nižšia ako 5 miliónov SDR, a pod podmienkou, že štát zariadenia zabezpečí poskytnutie verejných finančných prostriedkov až do výšky sumy ustanovenej podľa odseku 1.

3. Výška súm ustanovených štátom zariadenia zodpovedného prevádzkovateľa v súlade s odsekmi 1 a 2 tohto článku a článkom IV ods. 6 sa uplatňuje bez ohľadu na to, kde vznikne jadrová udalosť.“

2. Za článok V sa dopĺňajú štyri nové články V A, V B, V C a V D, ktoré znejú:

„Článok V A

1. Úroky a náklady, ktoré priznal súd pri žalobách o náhradu jadrovej škody sú splatné spolu so sumami uvedenými v článku V.

2. Sumy uvedené v článku V a článku IV ods. 6 možno previesť do národnej meny v zaokrúhlených číslach.

Článok V B

Každá zmluvná strana zabezpečí, aby si osoby, ktoré utrpeli škodu, mohli uplatniť nároky na náhradu škody bez toho, aby si ich museli uplatňovať v osobitných konaniach v závislosti od pôvodu finančných prostriedkov poskytovaných na tieto náhrady.

Článok V C

1. Ak sú príslušnými súdmi súdy inej zmluvnej strany ako je štát zariadenia, verejné finančné prostriedky, ktoré sa požadujú v zmysle článku V ods. 1 písm. b) a c) a článku VII ods. 1, ako aj úroky a náklady priznané súdom, môže poskytnúť táto iná zmluvná strana. Štát zariadenia uhradí tejto inej zmluvnej strane všetky takto vyplatené sumy. Zmluvné strany sa dohodnú na postupe takejto úhrady.

2. Ak sú príslušnými súdmi súdy inej zmluvnej strany ako je štát zariadenia, zmluvná strana, ktorej súdy sú príslušné, prijme všetky potrebné opatrenia, aby štátu zariadenia umožnila vstúpiť do konania a podieľať sa na akomkoľvek vyrovnaní dotknutej náhrady.

Článok V D

1. Zasadnutie zmluvných strán s cieľom zmeniť a doplniť obmedzenia zodpovednosti uvedené v článku V zvoláva Generálny riaditeľ Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, ak tretina zmluvných strán vyjadrí vôľu v tomto zmysle.

2. Zmeny a doplnenia sa prijímajú dvojtretinovou väčšinou prítomných a hlasujúcich zmluvných strán pod podmienkou, že na hlasovaní je prítomná aspoň polovica zmluvných strán.

3. Pri rokovaní o návrhu na zmenu a doplnenie obmedzení sa na zasadnutí zmluvných strán okrem iného zohľadňuje riziko vzniku škody spôsobenej jadrovou udalosťou, zmeny peňažných hodnôt a kapacita poistného trhu.
4. a) Generálny riaditeľ MAAE oznámi akúkoľvek zmenu a doplnenie prijaté v súlade s odsekom 2 tohto článku všetkým zmluvným stranám, aby ich mohli prijať. Zmena a doplnenie sa považujú za prijaté po uplynutí osemnásťmesačnej lehoty od ich oznámenia pod podmienkou, že aspoň tretina zmluvných strán v čase prijatia zmeny a doplnenia na zasadnutí oznámila generálnemu riaditeľovi MAAE, že zmenu a doplnenie prijímajú. Zmena a doplnenie prijaté v súlade s týmto odsekom nadobudnú platnosť pre zmluvné strany, ktoré ich prijali, 12 mesiacov po ich prijatí.
- b) Ak sa zmena a doplnenie neprijmú v rámci osemnásťmesačnej lehoty odo dňa oznámenia na účely prijatia v súlade s písmenom a), uvedená zmena a doplnenie sa považujú za zamietnuté.
5. Pre každú zo zmluvných strán, ktorá prijme zmenu a doplnenie po tom, ako boli prijaté, ale ešte nenadobudli účinnosť alebo po ich nadobudnutí účinnosti v súlade s odsekom 4 tohto článku, zmena a doplnenie nadobudnú účinnosť 12 mesiacov po ich prijatí touto zmluvnou stranou.
6. Štát, ktorý sa stane zmluvnou stranou tohto dohovoru po nadobudnutí účinnosti zmeny a doplnenia v súlade s odsekom 4 tohto článku a nevyjadrí iný úmysel, sa považuje:
- a) za zmluvnú stranu tohto zmeneného a doplneného dohovoru a
- b) za zmluvnú stranu dohovoru bez tejto zmeny a doplnenia vo vzťahu ku každému zmluvnému štátu, ktorý nie je viazaný touto zmenou a doplnením.“

Článok 8

Článok VI Viedenského dohovoru z roku 1963 sa mení a dopĺňa takto:

1. Odsek 1 sa nahrádza takto:

- „1. a) Nároky na náhradu škody podľa tohto dohovoru zaniknú, ak sa neuplatnia:
- i) v prípade straty na živote alebo inej škody na zdraví do tridsiatich rokov odo dňa jadrovej udalosti;
- ii) v prípade inej škody do desiatich rokov odo dňa jadrovej udalosti.
- b) Ak však podľa zákonov štátu zariadenia je zodpovednosť prevádzkovateľa krytá poistením alebo inou finančnou zábezpekou vrátane štátnych finančných prostriedkov na dlhšie obdobie, potom právne predpisy príslušného štátu môžu ustanoviť, že nároky na náhradu škody voči prevádzkovateľovi zaniknú až po uplynutí takéhoto dlhšieho obdobia, ktorého dĺžka nesmie presiahnuť obdobie, počas ktorého je jeho zodpovednosť takto krytá podľa zákonov štátu zariadenia.
- c) Žaloby o náhradu škody v prípade straty na živote alebo inej škody na zdraví alebo v prípade inej škody v rámci predĺženia v zmysle písmena b) tohto odseku, ktoré sa podajú po uplynutí desaťročnej lehoty odo dňa jadrovej udalosti nemajú v žiadnom prípade vplyv na nárok akejkoľvek osoby na náhradu škody podľa tohto dohovoru v rámci žaloby podanej proti prevádzkovateľovi pred uplynutím takejto lehoty.“

2. Odsek 2 sa vypúšťa.

3. Odsek 3 sa nahrádza takto:

- „3. Na práva na náhradu škody podľa dohovoru sa v súlade s právom príslušného súdu vzťahuje premlčanie alebo zánik, ak nedôjde k podaniu žaloby do troch rokov odo dňa, keď sa osoba, ktorá utrpela škodu, o tejto škode a o prevádzkovateľovi, ktorý je za škodu zodpovedný, dozvedela alebo sa dôvodne mohla dozvedieť, a to za predpokladu, že sa neprekročia lehoty stanovené podľa odseku 1 písm. a) a b) tohto článku.“

Článok 9

Článok VII sa mení a dopĺňa takto:

1. V odseku 1 sa dopĺňajú tieto dve vety na koniec odseku a takto zmenený a doplnený odsek sa stáva písmenom a) príslušného odseku:

„Pokiaľ zodpovednosť prevádzkovateľa nie je obmedzená, môže štát zariadenia stanoviť limit finančnej zábezpeky zodpovedného prevádzkovateľa pod podmienkou, že takýto limit nie je nižší ako 300 miliónov SDR. Štát zariadenia zabezpečí úhradu nárokov na náhradu jadrovej škody, ktoré sa uplatnili voči prevádzkovateľovi v hodnote, o ktorú táto náhrada prevyšuje výnos finančnej zábezpeky, najviac však do hodnoty finančnej zábezpeky ustanovenej v zmysle tohto odseku.“

2. V odseku 1 sa dopĺňa nové písmeno b) v tomto znení:

„b) Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia písmena a) tohto odseku, môže štát zariadenia v prípade, že zodpovednosť prevádzkovateľa nie je obmedzená, vzhľadom na povahu jadrového zariadenia alebo dotknutých jadrových látok a na pravdepodobné následky udalosti vzniknutej v tomto zariadení, stanoviť nižšiu sumu finančnej zábezpeky prevádzkovateľa pod podmienkou, že takto stanovená suma nesmie byť v žiadnom prípade nižšia ako 5 miliónov SDR, a pod podmienkou, že štát zariadenia zabezpečí úhradu nárokov na náhradu jadrovej škody, ktoré sa uplatnili voči prevádzkovateľovi tak, že poskytne potrebné finančné prostriedky v hodnote, o ktorú táto náhrada prevyšuje sumu poistky alebo inej finančnej zábezpeky, najviac však do výšky ustanovenej podľa písmena a) tohto odseku.“

3. V odseku 3 sa za slová „tohto článku“ vkladajú slová „alebo článku V ods. 1 písm. b) a c)“.

Článok 10

Článok VIII Viedenského dohovoru z roku 1963 sa mení a dopĺňa takto:

1. Znenie článku VIII sa stáva odsekom 1 uvedeného článku.

2. Vkladá sa tento nový odsek 2:

„2. Ak škoda, za ktorú sa má poskytnúť náhrada podľa tohto dohovoru v súvislosti so žalobami voči prevádzkovateľovi presiahne alebo pravdepodobne presiahne maximálnu sumu uvoľnenú podľa článku V ods. 1, prioritu pri rozdeľovaní náhrady za škodu získajú nároky týkajúce sa straty na živote alebo inej škody na zdraví pod podmienkou uplatňovania pravidiel ustanoveného v článku VI ods. 1 písm. c).“

Článok 11

V článku X Viedenského dohovoru z roku 1963 sa na koniec článku dopĺňa táto nová veta:

„Regresné právo ustanovené podľa tohto článku možno rozšíriť aj v prospech štátu zariadenia, pokiaľ podľa tohto dohovoru poskytol verejné finančné prostriedky.“

Článok 12

Článok XI Viedenského dohovoru z roku 1963 sa mení a dopĺňa takto:

1. Dopĺňa sa nový odsek 1a, ktorý znie:

„1a. Ak sa jadrová udalosť odohrala v oblasti výhradnej hospodárskej zóny zmluvnej strany alebo – ak takáto zóna nebola ustanovená – v oblasti nepresahujúcej hranice výlučnej ekonomickej zóny, ktorá sa má zriadiť, na účely tohto dohovoru je vo veci žalôb týkajúcich sa jadrovej škody vyplývajúcej z tejto jadrovej udalosti rozhodné právo tejto zmluvnej strany. Predchádzajúca veta sa uplatňuje, ak uvedená zmluvná strana oznámila uvedenú oblasť depozitárovi pred tým, ako sa odohrala jadrová udalosť. Žiadne ustanovenie tohto odseku sa nebude vykladať ako povolenie výkonu súdnej právomoci spôsobom, ktorý je v protiklade s medzinárodným morským právom vrátane Dohovoru o morskom práve Organizácie Spojených národov.“

2. Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Ak sa jadrová udalosť odohrala mimo územia ktorejkoľvek zo zmluvných strán alebo v oblasti, ktorá bola oznámená podľa odseku 1a, alebo ak sa miesto jadrovej udalosti nedá presne určiť, je vo veci žaloby rozhodné právo štátu zariadenia zodpovedného prevádzkovateľa.“

3. V prvom riadku odseku 3 a v písmene b) sa za číslo „1“ dopĺňa výraz „ 1a“.

4. Dopĺňa sa nový odsek 4, ktorý znie:

„4. Zmluvná strana, ktorej súdy sú príslušné, zabezpečí, aby bol pri každej jadrovej udalosti príslušný len jeden z jej súdov.“

Článok 13

Za článok XI sa vkladá nový článok XI A, ktorý znie:

„Článok XI A

Zmluvná strana, ktorej súdy sú príslušné, zabezpečí, aby v prípade žalôb o náhradu za jadrovú škodu:

- a) mohol každý štát podať žaloby v mene osôb, ktoré utrpeli jadrovú škodu a ktoré sú štátnymi príslušníkmi daného štátu alebo majú svoje trvalé bydlisko alebo pobyt na jeho území a ktoré s tým súhlasili, a
- b) aby mohla každá osoba podať žalobu s cieľom uplatniť si práva podľa tohto dohovoru nadobudnuté subrogáciou alebo asignáciou.“

Článok 14

Znenie článku XII Viedenského dohovoru z roku 1963 sa nahrádza takto:

„Článok XII

1. Rozhodnutie príslušného súdu zmluvnej strany, ktoré už nepodlieha obvyklým formám preskúmania, sa uznáva s týmito výnimkami:

- a) ak sa rozhodnutie získalo podvodným spôsobom;
- b) ak sa strana, v ktorej neprospech súd rozhodol, nemala možnosť primerane obhajovať, alebo
- c) ak je rozhodnutie v rozpore s verejným poriadkom zmluvnej strany, na ktorej území sa požaduje takéto uznanie, alebo ak nie je v súlade so základnými normami spravodlivosti.

2. Rozhodnutie, ktoré je uznané podľa odseku 1 tohto článku, bude po predložení na vykonanie v súlade s formalitami predpísanými zákonmi tej zmluvnej strany, na ktorej území sa požaduje vykonanie, vykonateľné tak, akoby bolo rozhodnutím súdu danej zmluvnej strany. Podstata nároku, o ktorom sa už rozhodlo, nebude predmetom ďalšieho konania.“

Článok 15

Článok XIII Viedenského dohovoru z roku 1963 sa mení a dopĺňa takto:

1. Znenie článku XIII sa stáva odsekom 1 uvedeného článku.

2. Dopĺňa sa nový odsek 2, ktorý znie:

„2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1 tohto článku, ak náhrada za jadrovú škodu presahuje 150 miliónov SDR, zákony štátu zariadenia sa môžu odchyliť od ustanovení tohto dohovoru v súvislosti s jadrovou škodou spôsobenou na území iného štátu, ktorý má v čase udalosti na takomto území jadrové zariadenie alebo spôsobenou v jeho pobrežných zónach zriadených v súlade s medzinárodným morským právom, pokiaľ neposkytuje rovnocenné recipročné výhody.“

Článok 16

Znenie článku XVIII Viedenského dohovoru z roku 1963 sa nahrádza takto:

„Tento dohovor sa nedotýka práva a povinností zmluvnej strany podľa všeobecných pravidiel medzinárodného verejného práva.“

Článok 17

Za článok XX Viedenského dohovoru z roku 1963 sa dopĺňa nový článok XX A:

„Článok XX A

1. V prípade sporu medzi zmluvnými stranami týkajúceho sa výkladu alebo uplatňovania tohto dohovoru budú strany sporu riešiť daný spor rokováním alebo inými priateľskými prostriedkami riešenia sporov, ktoré sú pre ne prijateľné.
2. Ak spor tejto povahy uvedený v odseku 1 tohto článku nemožno urovnať do šiestich mesiacov od podania žiadosti o rokovanie podľa odseku 1 tohto článku, predloží sa na žiadosť ktorejkoľvek strany tohto sporu na rozhodcovské konanie alebo Medzinárodnému súdnemu dvoru na rozhodnutie. Ak v súvislosti so sporom predloženým na rozhodcovské konanie nie sú strany sporu schopné dohodnúť sa do šiestich mesiacov od podania žiadosti na organizácii rozhodcovského konania, môže ktorákoľvek strana požiadať predsedu Medzinárodného súdneho dvora alebo generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, aby vymenoval jedného alebo viacerých rozhodcov. V prípade protichodných žiadostí strán sporu má prednosť žiadosť predložená generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.
3. V čase ratifikácie, prijatia, schválenia tohto dohovoru alebo pristúpenia k nemu môže štát vyhlásiť, že sa nepovažuje za viazaný niektorým alebo ani jedným z postupov urovnávania sporov uvedených v odseku 2 tohto článku. Ostatné zmluvné strany nie sú viazané postupom urovnávania sporov uvedeným v odseku 2 tohto článku v súvislosti so zmluvnou stranou, pre ktorú je takéto vyhlásenie v platnosti.
4. Zmluvná strana, ktorá vydala vyhlásenie v súlade s odsekom 3 tohto článku, ho môže kedykoľvek odvolať formou oznámenia depozitárovi.“

Článok 18

1. Vypúšťajú sa články XX až XXV, článok XXVI ods. 2, 3 a číslo odseku „1.“ a články XXVII a XXIX Viedenského dohovoru z roku 1963.
2. Medzi zmluvnými stranami tohto protokolu sa Viedenský dohovor z roku 1963 a tento protokol chápu a vykladajú spolu ako jeden písomný dokument, na ktorý sa možno odvolávať ako na Viedenský dohovor z roku 1963 o občianskoprávnej zodpovednosti za škodu spôsobenú jadrovou udalosťou.

Článok 19

1. Štát, ktorý je zmluvnou stranou tohto protokolu, ale nie je zmluvnou stranou Viedenského dohovoru z roku 1963, je viazaný ustanoveniami uvedeného dohovoru v znení zmien a doplnení protokolu vo vzťahu k ostatným štátom, ktoré sú zmluvnými stranami protokolu, a je viazaný ustanoveniami Viedenského dohovoru z roku 1963 vo vzťahu k štátom, ktoré sú len zmluvnými stranami dohovoru, pokiaľ v čase uloženia listín uvedených v článku 20 nevyjadrí iný úmysel.
2. Žiadna časť tohto protokolu nemá vplyv na povinnosti štátu, ktorý je zmluvnou stranou Viedenského dohovoru z roku 1963 aj tohto protokolu, vo vzťahu k štátu, ktorý je zmluvnou stranou Viedenského dohovoru z roku 1963, ale nie je zmluvnou stranou tohto protokolu.

Článok 20

1. Tento protokol je pripravený na podpis pre všetky štáty v ústredí Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu vo Viedni od 29. septembra 1997 až do nadobudnutia platnosti.
2. Tento protokol podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu štátmi, ktoré ho podpísali.
3. Štáty, ktoré tento protokol nepodpísali, k nemu môžu pristúpiť po nadobudnutí platnosti.

4. Listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení sa ukladajú u generálneho riaditeľa Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, ktorý vykonáva funkciu deponitára tohto protokolu.

Článok 21

1. Tento protokol nadobúda platnosť tri mesiace od uloženia piatej listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení.
2. Pre každý štát, ktorý tento protokol ratifikuje, schváli alebo k nemu pristúpi po uložení piatej listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení, nadobúda tento protokol platnosť tri mesiace od uloženia príslušných listín takýmto štátom.

Článok 22

1. Ktorákoľvek zo zmluvných strán môže tento protokol vypovedať písomným oznámením deponitárovi.
2. Vypovedanie nadobudne platnosť jeden rok odo dňa prevzatia oznámenia deponitárom.
3. Ak ktorákoľvek zo strán tohto protokolu vypovie Viedenský dohovor z roku 1963 v súlade s jeho článkom XXVI, nesmie sa to žiadnym spôsobom vykladať ako vypovedanie Viedenského dohovoru z roku 1963 v znení zmien a doplnení tohto protokolu.
4. Bez toho, aby bolo dotknuté vypovedanie tohto protokolu zmluvnou stranou podľa tohto článku, ustanovenia tohto protokolu sa naďalej uplatňujú na akúkoľvek jadrovú škodu, ku ktorej dôjde predtým, ako nadobudne vypovedanie platnosť.

Článok 23

Deponitár bezodkladne oznámi všetkým zmluvným štátom a všetkým ostatným štátom:

- a) každý podpis tohto protokolu;
- b) každé uloženie listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení;
- c) nadobudnutie platnosti tohto protokolu;
- d) akékoľvek prijatie oznámenia podľa článku XI ods. 1a;
- e) žiadosti o zvolanie revíznej konferencie podľa článku XXVI Viedenského dohovoru z roku 1963 a zasadnutia zmluvných strán podľa článku V D Viedenského dohovoru z roku 1963 v znení zmien a doplnení tohto protokolu;
- f) oznámenia o vypovedaní prijaté podľa článku 22 a iné relevantné oznámenia súvisiace s týmto protokolom.

Článok 24

1. Originály tohto protokolu v anglickom, arabskom, čínskom, francúzskom, ruskom a španielskom znení majú rovnakú platnosť a budú uložené u deponitára.
2. Medzinárodná agentúra pre atómovú energiu zostaví konsolidované znenie Viedenského dohovoru z roku 1963 v znení zmien a doplnení tohto protokolu, v anglickom, arabskom, čínskom, francúzskom, ruskom a španielskom jazyku, ako sa uvádza v prílohe k tomuto protokolu.
3. Deponitár odošle všetkým štátom overené kópie tohto protokolu spolu s konsolidovaným znením Viedenského dohovoru z roku 1963 v znení zmien a doplnení tohto protokolu.

NA DÔKAZ TOHO dolupodpísaní, riadne splnomocnení signatári podpísali tento protokol.

Vo Viedni dvanásteho septembra tisícdeväťstodevätdešiatsem.
